

НАШЕ ЖИТТЯ

ОРГАН СОЮЗУ

УКРАЇНОК

АМЕРИКИ

OFFICIAL ORGAN
OF THE
UKRAINIAN
WOMEN'S LEAGUE
OF AMERICA

OUR LIFE

5 - JUL 24

COPY 1973

РІК I Ч. 1 ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА., 1 СІЧНЯ, 1944

ЦІНА 15 ЦЕНТІВ

PHILADELPHIA, PA., JAN. 1, 1944 VOL. 1 № 1

Христос Родився — Славіте Його

На найтяжчі зимові місяці настановила християнська Церква найкраще свято у році — Христове Різдво щоб людині, прибитій мертвечиною природи, дати духовий підйом, радість та надію. Щоб у почитанні Народженого Дитяти зєднати людей спільними радощами, огріти теплом родинної любови та цих сердечних зворушень, що їх поза межами рідної хати та близьких серцю так тяжко найти.

Тому у всіх християнських народів Різдво прибрало характер свята, у якому побіч релігійного Богопочитання, спільна втіха рідні стає головним товчком святкування. Чар ялинки, діточі радощі з дарунків, Свят-Вечір, Коляда — це святочні обряди, які найкраще вміщуються у стінах рідної хати, набирають найбільше тепла та блиску від ясного полум'я, що ним палахкотить родинне вогнище.

Таким бувало Різдво в українській родині на нашій далекій, прадідній Землі — таким наша мати та жінка переселившись у Новий Світ старалася його задержати. Та — чи таким буде це Різдво цього року в наших хатах

Діти, які так недавно — видається, ледви вчора! — стрибали біля ялинки з розпаленими від зворушень личками та лискучими оченятами — сьогодні далеко від хати. Під тінею залізного шелома зашпалі від тяжких воєнних трудів лиця, очі померклі від недіспаних ночей, та надлюдських зусиль. Дома — пусті місця за столом, а мамине серце далеке від всего, над чим трудилася цього Святого Вечора. Стискається від туги та болю, і нікому його не вговорити!

Сердешне, вірне мамине серце, що на ньому світ стоїть! Нехай це велике свято Христового народження навіє його надією на щасливий кінець та перемогу. Нехай розбудить у ньому незломну віру у те, що ніяка жертва не є даремна, а Христове Дитя родилося у злиднях Вифлеємського Вертепу задля здійснення цих ідей, за які сьогодні Твій син жертвує свої молоді літа: за Правду, Свободу та Мир людям доброї волі!

Тобі Мамо, Твоєму синові за далекі моря, у піскові пустарі, чи непроходимі джунглі — Твоїй родині, що збереться у це Свято, щоб пошанувати прадідний звичай української землі

"ХРИСТОС РОДИВСЯ! — СЛАВІТЕ ЙОГО!

від "Нашого Життя".

Головний Виділ Союзу Українок Америки шле різдвяний привіт своїм Окружним Радам, відділам та поодиноким членкам. Шле щирі бажання посестрам у Канаді, а слова спочуття та отухи Цим, яких воєнна заверуха вигнала з рідних стріх на страждання та безталанну скитальщину по світу. Вітає з Різдрвом Христовим та Новим Роком усе наше Громадянство. Хай Христове народження — Символ Божої любови, зєднить нас в одну згідну сімю. і ва ясною зорею Великої Ідеї поведе до одної мети.

Всім на Щастя, на Здоровля

В мрак-серпанках мріють зорі,
Небо дивні шепче речі,
Линуть голоси в просторі:
Щедрий вечір, добрий вечір!

Дзвони дзвонять десь в далечі,
Темні гори звуки ловлять:
Щедрий вечір, добрий вечір,
Добрим людям на здоровля.

Тим, що в труді горблять плечі
А бадьорі гасла мовлять:
Щедрий вечір, добрий вечір,
На вік довгий, на здоровля!

Тим, що йдуть в негоду сміло
З вищим голосом Предтечі
Що народне роблять діло:
Щедрий вечір, добрий вечір!

М. Підгірянка.

Жертви на Пресовий Фонд СУА

Пан Василь Пуйда \$100.00.
Панна Стефанія Абрагамовська \$25.00.

По \$10.00. Пані: Олена Лотоцька, Петронеля Костецька, Ольга Гринчишин.

По \$5.00. Пані: Анна Бойко, Анна Сивуляк, Анастазія Вагнер, Анна Бодак, Катерина Стефанович, Марія Марусевич,

Параскевія Бенцаль, Ірина Волянська, Марія Григорець, Марія Насевич, Марія Головата, Софія Лотович, Юлія Шустакевич, Павлина Панамаренко.

По \$2.00. Пані: Олена Ковнацька, Розалія Миколаїв, Ева Рій, Марія Лабяк.

По \$1.00. Пані: Марія Шагала, Марія Лопушанська, Катерина Кундира, Анна Гриб, Катерина Баран, Софія Креденсор, Ева Вовчук, Анна Григорець, Марія Ватраль, Розалія Смужинська, Марія Демяник, Стефанія Гришишин, Ангелина Банах, Меланія Мила, Юлія Бурак, Антоніна Кульчицька, Софія Миць, Пелагія Малиновська, Катерина Шманда, Олена Шефт, Оксана Стасюк, Софія Кінаш, Ольга Фостик, Людмила Пеленська, Наталія Штогрин, Вікторія Рутецька, Анна Рудакевич, Ева Слободяк, Анна Дубас, Анна Тацінець, Анна Снітинська, Параскевія Дурановська, Марія Бабяк, Розалія Кісь, Марія Чорнейко, Олена Штогрин, Анна Терпелюк, Ксеня Королишин, Розалія Борис, Розалія Вецаль, п. Михайл Максимів, Марія Бабяк, Софія Кориляк, Юстина Баран, Ева Мандро, Катерина Стебельська, Катерина Солодак, п. Семен Бабяк, Юстина Лопушанська, Марія Лопушанська, Юстина Коняк, Михайлина Шагала, Пелагія Романюк, п. Василь Лопушанський.

ДО ВСІХ, У ЧИХ РУКАХ НАЙДЕТЬСЯ "НАШЕ ЖИТТЯ"

"Наше Життя" — це скромне зусилля дати українській жінці в Америці її власний журнал. Такий, який ставби їй помітним у організаційній праці та у щоденних годинних і домашніх обов'язках. Матеріальна підстава нашого часопису — це жертвенність одиниць та підтримка читачів. Тому прохаємо кожного щоб допоміг нам вдержати розпочате ідейне діло висилкою річної переплати та зєднував "Нашому Життю" передплатників у найширших кругах нашого громадянства.

Перше число "Нашого Життя" виходить у збільшеному обемі по причині святочних оголошень та побажань.

ГОЛОВНА УПРАВА СУА

Сидять: Павлина Панамаренко, Фін. Секр.; Олена Штогрин, Місто-голова; Олена Лотоцька, Голова; Анна Бодак, Місто-голова; Марія Бабяк, Касієрка. Стоять: Оля Василенко, Кор. Секр.; Анна Бойко, Пред. Вистецької Секції; Катерина Стефанович, Член Контролі; Анастазія Вагнер, Пред. Статутної Секції; Аннета Кмець, Предс. Секції Зв'язків; Тетяна Костик, Член Контролі; Марія Марусевич, Член Контролі; Олена Мудрик, Містоголова; Анна Сивуляк, Рек. Секретарка.

НАШЕ ЖИТТЯ—OUR LIFE

Урядовий Орган Союзу Українок Америки виходить 1 кожного місяця.

Клявдія Олесницька, головна редакторка.

Всі статті, дописи, оголошення й передплати посилати до Централі СУА, 866 Норт 7-ма вулиця, Філадельфія 33, Па.

Передплата в Злучених Державах \$1.50 річно, на пів рока 85 центів. В Канаді \$2.00 річно. Поодинокі число 15 центів.

Official Organ of the Ukrainian National Women's League of America, Inc. — Published on the first of every month. 866 North 7th Street, Philadelphia, 23, Pa.

Editor Mrs. Claudia Olesnicky, 151 East 81st St., New York City.

Subscription in the United States \$1.50 per year — 85 cents for 6 months. Subscription in Canada \$2.00 per year. Single copy 15 cents.

Advertising rates furnished upon application. Business communications, subscriptions, and advertisements are to be sent to the Administration Office, 866 N. 7th St., Philadelphia, 23, Pa.

Чи Догідна Пора?

Союз Українок Америки, за підтримкою ідейних одиниць, піднявся осьчим відповідального діла дати нашому жіноцтву свій часопис. Чи догідна на це пора тепер, коли наше друковане слово тут, в Америці, ледви животіє? — Такі питання ставили нам другі, ставили ми їх самі перед собою. І ми не бралися відповідати на них поспішно, непродумано, оттак, щоб лиш ще раз почати це, чого були вже неодні спроби та кінчилися невдачно.

Ми потребу часопису тісно зв'язуємо з проблемою організування нашого жіноцтва біля справ, які цілий наш жіночий загаль можуть об'єднати. Ці справи важні для кожної з нас, що походить з українського народу, цікавиться його справами та долею — для кожної з нас, що живе в країні високої цивілізації та свобод, які дають стільки нагоди на особистий розвій та вдолення. Поділимо ці справи на дві групи, розглядаючи ближче кожну з них зокрема.

Перша — це те все, для чого в Америці виходять сьогодні тисячі окремих жіночих магазинів, книжок, брошурок, бюлетенів. Це те, для чого кожний американський часопис веде "жіночі сторінки", для яких матеріал добирається до потреб кожної біжучої днини. Це те, що підносить духовий рівень американської жінки, а цивілізацію і поступ американської хати. Казала одна американська діячка, що колиб замкнув тут хтось одної днини редакції усіх жіночих магазинів — наше життя не зробилоб ані одного більшого кроку вперед! І не переборщила: усеї практичний, життєвий матеріал, усі вказівки, як виглядати має наша хата та взаємини між людьми, чим відживлятися родина, а як виховуватись діти — це все практичне, життєве знання іде до американської жінки прямою, найкоротшою дорогою, а саме зі сторінок її магазину, чи часопису.

Наша жінка з цих американських досягнень, які служать жіноцтву, не могла і не може вповні користати. Першою перепорою є англійська мова, якою не все володіє вона так добре, щоб дала собі раду з усіми висловками, зворотами та стилем американської газети. Друге — це наші своєрідні обставини, де не все можна примінити без змін засади та правила загальноамериканського стандарту. Матеріальні умовини нашого життя все ще багато скромніші, і з увагою на це ми ведемо наше господарство, виховуємо дітей, шукаємо розривок чи відпочиваємо. Врешті родинні та заріткові обов'язки, якими обтяжена наша жінка, не дають їй прямо часу слідити пильно та у цілій ширині за своїми жіночими справами так, як їх подає американська преса.

"Наше Життя" хоче цим усім нашим жінкам вийти назустріч. Хоче раз у місяць дати їм на українській мові часопис, де крім загальних відомостей, вони у першу чергу найшлиб новини з "жіночого світа", вибрані з увагою на окремі потреби нашого життя. Звання господині, жінки та матері перестало вже давно бути аматорською роботою, яку можна було виконувати кожній жінці, слухаючи самих лиш підшептів природи та ріжних інстинктів, які буцімто усе давали їй добрі вказівки куди йти та що робити. Так могла радити собі жінка, яка жила на селі, в зв'язку з природою та серед громади людей, з якими була близька та рідна. У місті, серед складних обставин сучасного життя, а ще й до цього у воєнний час, у якому треба вже неабиякої зарадности, та практичного знання, щоб виповнити усі жіночі обов'язки — у такому часі жіноча преса стає для жінки вчителькою та дорадницею, без якої годі їй обійтись.

Друга ділянка справ, біля яких "Наше Життя" хоче об'єднати увесь наш жіночий загаль — це наші почування для української землі і народу. Хочемо у "Нашому Житті" присвятити увагу справі виховання нашого молодого покоління у знанні української мови та в зв'язках з українською культурою. Хочемо на

сторінках часопису ділитися досвідом, який у цьому напрямі маємо вважаючи, що він цінніший за все інше. Нашу молодь бажаємо виховати на взірцевих американських горожан, правдивих демократів, вільних людей вільної землі. Але бажаємо теж, щоб молодь ця заховала у своїх серцях тепло та почування для долі українського народу та шукала шляхів, куди можнаб йому допомогти.

У наших хатах хочемо плекати здорову, смачну українську кухню, а по наших кімнатах сліди нашого народнього мистецтва. Наші страви прості та невибагливі, недорогі та ощадні, а на воєнний час ідеальна розв'язка для багатьох турбот господині, зв'язаних з недовстачею на ринку м'ясних середників та товщів. Наше народне мистецтво — це скарби, якими нам гордитися, а й у мійському життю, сучасній моді чи товариських відносинах можна найти десятки нагод, як його використати та пропагувати.

Познакомити наше жіноцтво з новітнім українським письменством та дати йому нагоду пізнати красу української літературної мови — це теж одно з наших провідних завдань. Хочемо розвивати наші жіночі письменницькі талани, яких чимало скривляється тут у нас по скромних дописах до газет а не мають вони багато нагоди вийти далше ніж звіти з діяльності товариств чи описи свят.

Союз Українок Америки, це наша жіноча організація, яка — навіязуючись до свого матірнього товариства на Західній Україні, що об'єднувало десятки тисяч українського жіноцтва — собі визнає засаду повного пошанування релігійних вірувань та політичних переконань членів. Хіба, що противні вони українській національній ідеї, або американській демократії! У такий спосіб Союз Українок Америки дає можливість працювати поруч себе найширшому загальови нашого жіноцтва, а щоб цю працю зорганізувати та вести у одному напрямі — піднявся не легкого завдання видавати жіночий часопис. Колиб воно не сталося було тепер — ми втратилиб може й раз на все нагоду зробити щось, чого потребує тут наша жінка, родина та ціле громадянське життя, у якому стільки справ залежить від ідейности, знання та громадського вироблення жіноцтва. Втратилиб, бо життя не стоїть на місці, а кожної днини ми старші, не молодші.

З наміром працювати спільно над цим, що нас усіх гуртує, а не розєднує — віддаємо перше число "Нашого Життя" в руки нашої жінки та цілого промадянства. І віримо, що на питання, чи віддаємо у догідну пору, вони відповідать так, як ми: догідна, чи ні — але крайна!

К. О.

ПО СВІТУ І У НАС

Традиційна різдвяна промова президента Рузвелта до американського народу принесла нові надії на тривалий мир у світі після побідного покінчення цієї війни. "У післявоєнному устрою світа" — говорив президент — "права усіх народів будуть пильно зберігані. Але при цьому великі держави будуть об'єднані в один союз, щоб спільно ужити сили, колиб хто важився порушити міжнародне замирення та спокій". При цій нагоді проголосив теж Президент, що начальним вождом усіх алянтських сил, які мають вдарити на Європу — іменовано американського генерала Айзенгавера.

Папа Пій XII у різдвянім посланні до цілого християнського світа, говорив про це, як вже тепер треба провідникам народів починати працю у цьому напрямі, щоб винищувати взаємну ненависть, яка може стати непоборимою перешкодою для творення засад тривалого мира. Звертав Святий Отець увагу сильним світа цього, на це, що мира не можна буде завести і вдержати на світі самою лиш вигрою війни. Треба до цього теж засад хри-

стіянської етики та моралі, які на будуче нормувалиб співжиття усіх народів.

Конференції в Каїрі та Тегерані, у яких брали участь голлови чотирьох великих союзних держав — Америки, Англії, Китаю та Росії — дали світові доволі мало фактів, а зате багато нагоди до догадів та спекуляцій. Та одно певне: конференція в Каїрі при участі Чіян-Кай-шека дала об'єднаним державам спільний плян, як воювати з Японією, щоб відібрати їй це все, що вона завоювала від 1897 року. У Тегерані виготовлено плян атаки на західну Європу, яка по здогадам американських коментаторів має початись на протязі найближчих місяців.

Голод в бенгальській провінції в Індії не вгасає. На днях щоденники помістили ряд знімок, що пригадують жакливі картини голоду на Великій Україні в літах 1922 і 1931 рр. В Калькуті, столиці провінції вмирає така скількість людей, головно дітей, що великі військові троки їздять по вулицях навантажені трупами, немов порубаними дровами.

МИ ДОРОСЛИ

За нами 18 років праці й можемо сьогодні сказати що ми, Союзанки, досерли до краєвої національної організації, до її самостійної організаційної, культурної й громадської праці, а то й до самостійного часопису.

Погляньмо лиш на пройдений шлях а побачимо наш поступ.

Ось рік 1925. Здається, ще так недавно, але був це час великих і важних подій. Для Союзу Українок Америки були це перші роки несміливих, далі смілиших, певніших і певних кроків.

В 1925 існувала тільки ідея, яку кинула Ганна Чикаленко, що приїхала до Америки як делегатка Союзу Українок в Ріднім Краю, на конгрес Міжнародної Жіночої Ради. Перші наші піонірки прийняли цю ідею, прийняли назву й статут Союзу Українок зі Львова, даючи почин до організації в Нью Йорку.

Українські жінки в Америці, мали переважно лише початки освіти. Вони працювали дуже важко. Були матерями й господинями дому, а часто ще й самі йшли на роботу, особливо вчасі економічної скрути, коли їхні чоловіки втратили працю, а діти були за малі, щоб допомогти батькам. Матері приймали найтяжчу, а молодішню працю.

До такої прибитої жінки дійшов клич: Ставаймо в ряди, Сестри! Трудімся не для якої небудь користі, а для ідеї, для України, для нашої освіти, для пізнання нашої рідної культури, для кращого майбутнього наших дітей — для Союзу Українок Америки.

І ті опрацьовані Українки приходили зі ширим серцем, з жертвою труду й праці, з посвятою, з гарячим бажанням збудувати Союз Українок Америки.

Чи памятаєте перші роки Союзу Українок Америки? Чи памятаєте Українок піонірок?

Ось перші збори товариства українських жінок і перші їхні кроки. Ще не вміють самі вести зборів, ще не сміють самі промовляти, ще не мають відваги самі провадити діло. Недаром спершу дехто міг глузувати й казати: дайте спокій?!...

Але минав рік за роком і завзята праця жінок перемогла.

Сьогодні, ці недавно несміливі жінки вже вміють перевести збори, знають сказати слово. Сьогодні жінки самі вже ведуть справно свої товариства, свою організацію. За ті літа жінки набрались досвіду, багато навчились й пізнали, та сьогодні самі ведуть свої діла. Самі вже урядують, ведуть книги, улажують підприємства, концерти, вистави мистецтва, свята книжки, виголошують реферати, беруть участь в дискусіях, промовляють.

Союз Українок Америки це тільки ідейна організація. Маєтку не має, бо ціллю організації було і є ідейне об'єднання Українок у Злучених Державах, освіта й поступ, пізнання своєї рідної культури, й труд та турбота за наше молоде покоління.

Ми здвинули ідейну, культурну установу для просвіти, знання й праці для народу, — святиню сердець українського жіноцтва.

Українки в Америці придбали сильну моральну основу для майбутніх поколінь. Це їхнє неоцінене добро, яким вони дорожать, бо вони бажать його передати таким своїм дочкам.

Через Союзу Українок наші сестри в Америці з найдальших сторін наблизились до себе, як одна родина.

Через Союз Українок ми найшли себе, зрозуміли себе — й сьогодні, коли Рідний Край через воєнні лихоліття замовк, ми разом з Союзом Українок Канади продовжуємо працю наших сестер з України.

Та перед нами простягається ще непройдений шлях. Перед нами нові роки праці, труду й осягів.

Розвиток подій у Старому Краю, ця доля, яку будучність несе нашому народови, яка ось вже заповідається, відчинять нові поля діяльності перед нами, поставлять до нас, до українського жіноцтва по цім боці океану, нові далекосяглі домагання. Нас чекає збільшена, стократна праця.

Та ми відчуваємо, що ми до задач хвилини досерли.

Ми вже не ті, що тому 18 років. Ми вже досерли, дозріли й стрічаємо нові роки сміливо, зі знанням діла й праці.

Ми свідомі наших завдань, й ми кличемо до нашої організованої свідомої громади усіх Українок у Злучених Державах.

В 1945 будемо обходити 20-літній ювілей Союзу Українок Америки. З цієї нагоди повинен відбутись всеукраїнський жіночий конгрес. Бажаємо, щоб він був величавий, щоб це був заслужений іспит нашої праці й наших осягів, щоб цей конгрес ще більше посилив нашу працю й скріпив наші сили.

До цього конгресу вже небагато часу, який треба використати, щоб збільшити наші ряди, щоб більше було відділів і членок. щоб у всіх промадах де є Українці, був теж Союз Українок.

Вірюмо що так станеться, бо вірюмо в ідейність Українок, бо вірюмо що Українки в Америці бажать лишити слід по собі,

щоб колись майбутні покоління знали, що тут жила українська жінка, духово сильна, добра мати й господиня, носійка стародавньої української культури, а каміньярка будуччини.

Цими словами вітаю вас, Сестри, з оцим першим числом нашого самостійного часопису.

Нехай наша газета ще тісніше зв'яже нас в одну промаду, в одну родину. Нехай нас ще більше наблизить та об'єднає, стане нашим речником і кінечним другом та дорадником. Так ви її привітайте й піддержіть якнайширше.

Олена Лотоцька, голова СУА.

Вісти з Централі СУА

Кампанія за новими членками

Чи ваш відділ придбав вже хоч кілька нових членок? Треба доложити усіх старань щоб їх придбати, збільшити наші ряди. Давайте вістку про ваші успіхи в цій діяльній, до Централі СУА.

Ювілейна Книжка (СУА)

Вже є відділи що використали зниження ціни з \$1.50 на \$1.00 за Ювілейну Книжку, бо замовили по кільканацять примірників. Просимо урядничок відділів щоб заохотили членок купити собі цю книжку, бо кожна членка СУА повинна мати історію своєї організації, у себе дома. Гарна памятка праці нашого жіноцтва, фотографії членок відділів, літературна часть, є там багато дечого прочитати. І дочки ваші пізнають історію вашої організації й самі заохотяться вступити в ради СУА, бо є це все описано по англійськи. А ми певні що ви бажаете щоб ваша дочка ішла вашими слідами.

Маєте може приятельку чи знайому що ще не є членкою СУА. Купіть їй в дарунку Ювілейну Книжку СУА, вона буде вам дякувати. Замовлення треба посилати до Централі, \$1.00 за примірник.

Конгрес

Якщо ваш відділ не вибрав ще делегатки на конгресовий зїзд що буде 22 і 23 січня, у Філадельфії, то можете ще скликати збори й делегатку вибрати. Оплата від одної делегатки \$5.

Імена й адреси

В останнім об'їзнику Централя подала відділам Квестіонар, який треба негайно по річних зборах виповнити й вислати до Централі. Деякі відділи вже це зробили, й Централя дякує їм за те. Точні адреси запевняють відділам скорі й акуратне доручення листів, об'їзників і часопису. Не зволікайте.

Вистава мистецтва

Філія СУА в Детройті уладила виставу українського мистецтва у Y. W. C. A. Пишуть нам що вистава була дуже успішна. Радіємо тією вісткою. Продали дрібних речей за \$35.50.

Мистецькі вироби післала їм Централя СУА. Як теж може їх вислати кожному відділові що бажавби таку виставу уладити у себе. За виповичення речей нема ніякої оплати, відділ платить тільки за посилку куфра.

Радіо вигравки

Вже досить давно відділи дістали з Централі книжочки на вигравку радія. Ці книжочки й гроші вертаються дуже поволи, й через те не можна зробити вигравки. Просимо усіх що мають такі книжочки, вислати якнайскорше відтинки й гроші. Треба вже з тим ділом покінчити. Гроші з вигравки призначені на сплатення довгу за видання ювілейної книжки СУА.

Союз Українок Канади

Пані Наталя Когуська, голова Союзу Українок Канади написала привітний лист до нової Головної Управи СУА. Повідомляє теж що річний Зїзд СУК буде в січні 1944. Наша Централя буде щиро співпрацювати з Централєю СУК, бо вважає ці зв'язки кінечними й користними.

Почтова скринка СУА

Від дня отворення Централі СУА у Філадельфії, листування відділів є велике. Пишуть про свої справи, просять поради, присилають гроші на пресовий фонд, річну вкладку, організаційний фонд, оголошення, за ювілейною книжкою і т. д. Екзекутива радіє кожною вісткою й дякує щиро. Пишіть дальше.....

Урядові години Централі

Повідомляємо що Централя СУА, 866 Норт 7-ма вулиця, отворена кожного вівторка й четверга від 7 год. вечера, а неділі

(Продовження на сторони 8)

Aspects Of "Our Life"

To Support "Our Life" Is Our Duty

"Our Life," the first official organ or journal of our organization, the Ukrainian National Women's League of America, has become a reality after several years of striving to maintain a large enough "press fund" for a journal, which will give our members and the Ukrainian Americans an insight of what goes on in our organization's activities. We will try to do more than that, for our aim is to uphold all phases of life among the Ukrainian American women, not only organizational work, but also their home-life and public activities. For "Our Life" implies all of that.

To continue such a paper successfully means the support and interest of every member of our organization without a let-up. Let us all subscribe now to "Our Life."

To be a Loyal Member of SUA

A loyal member of Soyuz Ukrainok Ameriky, is one who faithfully attends all meetings, (unless illness prevents) one who supports the SUA by-laws and respects her officers, carries out the obligations and assessments, and last but not least, subscribes to the official organ "Our Life."

What prompts the writer to speak of organization loyalty? All my life I was desirous of national expression but many localities in the United States had very little knowledge of "Ukrainians." During my early school years, I could not compete with my classmates who spoke knowingly of the ancestry of their parents; and this bothered me very much. I knew that some day soon American Ukrainians all over the United States will attain leadership and all schools in America will speak of Ukrainians and their culture and customs. Twelve years ago it was my good fortune to exchange confidences with our local church pastor who was beginning to see the dire need for a national interest among his people and with his cooperation a visitor came to the Ukrainians in our midst; today she heads our S. U. A. She told us of this great organization which was still rather in its infancy, and I made up my mind that if I am going to be of any use to the Ukrainian people, who struggled so dearly for their mother country, Ukraine, I better know more of these people and their history.

"Personal Contact"

Dear friends, no contact can ever give more knowledge regarding a class of people than an organization where one learns of their history, culture and prog-

ressiveness. It is the "personal contact" upon terms of friendliness, warmth, cordiality, interest, sympathy, understanding, neighborliness, helpfulness, yes, and criticism, which immediately places one in the hearts of those surrounding you. It was this personal contact of one year in my S. U. A. branch that brought me to headquarters of SUA eleven years ago and immediately I felt a responsibility to the Ukrainian American people. I felt the urge to spread Ukrainian history and the culture of the Ukrainian people among my American friends, schools and organizations. I wanted to write about it to the local newspaper. Every activity of my SUA branch members and important resolutions of Ukrainian American manifestations were in the local newspapers. Today the word Ukrainian in this city is linked immediately with that woman who is active in the Ukrainian National Women's League of America, today the United Nationalities Council of this city, which was organized by a college president and the faculty, includes the name of that Ukrainian American woman; today the patriotic American groups call upon this woman to represent the Ukrainian in important civic matters. It is not because this SUA member and officer wishes to honor her name with such distinctions, and I speak sincerely, it is because that early desire to uphold and to uplift the Ukrainian people in communities where there has been little or no recognition of the Ukrainian people and their culture; it is to bring before the intellectual public that "friendly enemies" of these localities have been too long misrepresenting Ukrainians as some "mixed Slavs without a culture of their own." It is our duty as members of a cultural society to kill such intriguing remarks with our constant good work among the various American organizations. It is to honor the Ukrainian men and women who died to preserve Ukrainian culture, that we must go on giving our American friends the knowledge which we have regarding the great 45 million Ukrainian people.

Young Generation Should Continue Tradition

It is my contention to plead and to go on pleading to the Ukrainian mothers and fathers to help their children to acquire knowledge of their Ukrainian Ukrainian background and culture by reading the works of the great Taras Shevchenko, Markian Shashkevich, Ivan Franko, Lesia Ukrainka Sophia Rusova and many others to whom God had entrusted

the ability to leave behind them a never-to-be-forgotten work for the Ukrainian people and its cause. I appeal in the name of these leaders who sacrificed everything, just as our dear ones are doing today, do not let your mother tongue die out in your home. Do not forget your Ukrainian customs but continue to instill the Ukrainian culture and the history of the Ukrainian people into the hearts of your children, for America is built of an interwoven foundation of all European cultures. In my association with leaders of American organizations, it is my combat to convince them that the Ukrainian American second and third generation has not lost the desire to uphold the traditions of their parents and that it is their desire to see justice done to this great nation in the form of an independent government for Ukraine.

This inclination to work for the Ukrainian cause and the recognition in America of many fine Ukrainian American leaders, has been instilled in me through my association for twelve years with the Ukrainian people by being active in Soyuz Ukrainok Ameriky, the greatest American Women's organization today! Encourage your daughters and

friends to join the file and ranks of this fine cultural organization and help our American friends to understand that we are a patriotic and civic minded people who share the respect of all our intelligent neighbors.

American Ukrainian Congress

It is the hope of our Ukrainian American leaders and communities that the representation of our youth organizations will be present at the Ukr. Amer. Congress in Philadelphia on Jan. 22nd and 23rd, 1944.

Come and share your views; come and collect the information we must have to be intelligently informed for our community work among the Ukr. American people. Let us prove to the American intellect and others who are interested, that the Ukrainian Americans intend to ask their share in opinions during the post-war peace plans, where equality, self expression and freedom for all peoples shall be discussed and distributed including the long occupied territories of Ukraine.

It is the duty of every SUA Branch to be represented at the Ukrainian American Congress.

Annette L. Kmetz.

ЩАСТЬ БОЖЕ НА НОВІЙ ДОРОЗІ "НАШОГО ЖИТТЯ"!

і
СЕРДЕЧНІ ПОБАЖАННЯ ВЕСЕЛИХ СВЯТ
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
всім Воєнним Матерям і всім Союзнякам

ЗА УКРАЇНСЬКИЙ КЛУБ ВОЄННИХ МАТЕРЕЙ
у Філадельфії

ЮЛІЯ БУРАК, голова

ОЛЬГА ФОСТИК, місто-голова

ОКСАНА СТАСЮК, писарка

ЛЮДВИНА ПЕЛЕНСЬКА, скарбничка

ЖІНОЧИЙ ВІДДІЛ УКРАЇНСЬКОГО ДЕМОКРАТИЧНОГО

КЛУБУ, ВІДДІЛ 22 СУА В ДЖЕРЗИ СІТІ

вітає Наше Життя, й бажає найкращого успіху

ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає усім членкам Союзу Українок Америки

ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ,

ПРИЯТЕЛЯМ, ЗНАЙОМИМ І ЧЛЕНКАМ УКРА-

ЇНСЬКОГО ДЕМОКРАТИЧНОГО КЛУБУ, 22

ВІДДІЛУ СУА І НАЙКРАЩИХ УСПІХІВ ДЛЯ

НАШОГО ЖИТТЯ, БАЖАЄ

АНАСТАЗІЯ ВАГНЕР.

Ледви пів години

Клавдія Олесницька

Як на дворі була негода, а я переходила побіч цієї хати за моїми покупками — хлопця головка ціла в золотих кучерях виглядала кожного разу з цих самих вікон першого поверху. Позолоть на дитячій волоссю блистіла металем, і побачивши його перший раз я підвела лице до гори даремне шукаючи за промінням сонця, що — як думала — продерлося крізь сірий кожух неба та спочило на хлопчачій голівці.

Крім неї та ручок — не багато більше з дитини видно було з вулиці. Зріст незбільша трьох років дотягнув хлопчика до цього місця, де вже сам, без помічі маминих рамен міг він оглядати свій крізь шибку свого царства. І видно було, як ця непоборима цікавість у дитині забивала усе змучення в малих ніжках, бо хлопчик вистояв при вікні прямо цілими годинами. Вимахував до прокожних ручками, радів, сміявся так, начеб усе, що діялося за шибкою належало до його знаної та найбільш любленої гри.

Може ізза цього, що у хлопчика були великі карі очі — незвичайність у золотоволосих. Се може тому, що усі малі діти подабають на квіти. Та зараз з першого разу, як побачили його, ми обі з Ганусею погодилися назвати його хлопчик-соняшник. Ми сміялися до нього а він до нас, говорили до себе не чуючи слів, і після кількох ледви проходів так заприязнилися, що хлопчик пізнавав нас навіть між більшою товпою прохожих всміхаючись немов до когось з рідні.

Коли одного ранку не було його на своєму місці — я помітила ще іншу незвичайність у цих самих вікнах. Як у них бувала дитяча головка — ціла моя увала зосереджувалася на ній не завважуючи багато більше. Під неприсутність дитини я побачила, як прегарними були занавіски, що ними якась жіноча рука прикрасила вікна. Ні цяткованої тканини з морщенням докруги, ні з бавовняного чи районового серпанку, розвішеного на цілу довжину. Ні з імітованого мережива, що подабає на почеплені аркуші паперу, в яких хтось повірізував примітивні взори. Коротко — це не був ніодин зі знаних типів занавісок, що заслонюють сотки тисяч ньюйорських вікон скриваючи за собою людей і їхні справи. Занавіски були з білого шовкового серпанку, багато прикрашені ручним гайтом та вирізуван-

ням, обведені докруги тендітним як павутиння мереживом. Я пристанула і заскочена несподіванкою гляділа на них наче не розвішений у музейній скритці зразок прикладного мистецтва. З цих давних, далеких часів, коли жінки вживали самої лиш голки та нитки, коли переливалася їх пребагата уява та дошкулював голод за красою. У вікні ньюйорського мешкального дому, про якого вигляд подбала механічна рука та департаментовий sklep — ці занавіски видавалися дивним анахронізмом. А серед скромного оточення вулиці — дещо чвашкуватим, неоправданим люксом. Та на ділі — це ні трохи не вменшувало їхньої краси, і я не могла відірвати від них очей поки не захопилася, як непристойно заглядати з такою нахабністю у чужі вікна.

У погідні дні хлопчик бавився на хіднику біля хати. Стрибав по входових ступенях або проходжувався по вузькій цементовій листві що обрамовувала грядочку перед вікнами. Колихачися ритмічно розпростирив широко рамена, щоб вдержати рівновагу, та немов у танку перекилявся на одну та другу сторону зі зручністю і чаром невидимим у дитині. У синій габардиновій одежі, з приляглою шапочкою під якою зарисовувалася пропорційна головка, а кілька золотих кучериків вимикнувшись танцювали над чолом — подавав на мистецьку статуетку що зображує зручність і фізичну досконалість дитини. Коли я підходила до нього та нахилившись питала про імя — він кожного разу вибухав сміхом, наче знечевя розсипав хто цілу припорщу дзвіночків. Потім завертав швиденько в сторону дому, вдрапувався миттю по сходах і визираючи зпоза дверей відповідав пустотливо, а рішуче: "Я не хочу тобі сказати!"

Такто ми й не довідалися його імени, і остав він для нас на все хлопчиком-соняшником.

* * *

Цього ранку пожарничка сторожа, що переїздила нашою вулицею девоніла та трубіла так несамовито, що Гануся заткала руками вуха і тісно заплющила очі переконана мабуть, що гомін теж і цюю дорогою дістається до її свідомі. Збрався він цілий десь у нашій близькій околиці, бо чути було як авта задержувалися, завертали, а нові наїздили. Понад усе вибивався

один звук сирени, проймаючий наче людське голосіння, що не вгавав беручи верх над цілою шаленою орхестрою. Я вихлилася через вікно. Високі стіни домів заслонювали небозвід і нікуди не можна було доглянути слідів диму. Невеликий гурт людей стояв на розі та глядів в сторону куди їхали пожарники. Та швидко розбився немов поціливі його хто каменем: люди повсідали до автобусу, то розбіглися на сторони. На годиннику добігала девята, а у таку хвилию не багато лишається часу на це, щоб глядіти на діяльність пожарників.

"Не бійся донечко" — вспокоювала я дитину. "Це певно кітка впала до комина і фаєрмени мусять її витягати". Дитина, хоч не виглядала, щоб повірила моїх слів, то всеж захопилася незвичайністю мого вияснення та швидко почала дофантазувати собі до нього цілу історію про непосидюшу кітку. Ми обі не багато вже звертали уваги на вуличні звуки, які щораз то більше втихали. Коли по хвилі я в друге виглянула крізь вікно — на вулиці не діялося нічого, що заколочувало її звичайний образ. Якийсь старик водив на ремені собаку, біля сусідньої хати задержалося вантажне авто, а молочар здоровив прохожу жінку прикладаючи на війсковий лад руку до шапки та розказував їй щось веселого. Пронісся з подвіря свисток листаря, а я покинула вікно та забралася вигладжувати ранішній нелад надоложуючи поспіхом втрачений час. Булаб й не звернула уваги на торохкотіння пожарничих авт, що вертали, колиб не Гануся, яка раділа голосно з цього, що фаєрмени витягнули вже кітку з комина.

Біля полудня я вийшла з дитиною на покупки. День був холодний і мрячний, а завернувши на найблищому розі у вулицю при якій жив наш хлопчик-соняшник ми не дуже й сподівалися застати його на дворі при своїх звичайних ганкових вправах. Гануся погрожуwała, що сьогодні вже напевно закличе до хлопчика "Hello Sunflower!" — на що ніколи дотепер не могла відважитися, коли стрінулася з ним віч — у віч. Ми обі були у веселому настрою, який у дитині завжди викликає свобода рухів, що з неї може краще користати покинувши обмежений простір мешкання. У мене цього ранку вигляд моєї хати заважив на самопочутті: коли від дверей кинула в останне зором по кімнатах — усе було чисте, на своєму місці та у ладі. І я вийшла з цим почуттям, що до хати поверну радо, як до місця де мені найліпше.

Мешкальний дім, у якому жив наш хлопчик мав браму у

колоніальному стилі з дашком на колюнах, висунених кілька ярдів у хідник. Вікна, у які ми все гляділи, були першими за брамою, сховані аж до цієї хвилі поки перейшло побіч неї. Дитина у вікні являлася перед нами у останній хвилі, а деколи ми навіть бавилися з нею хованки крізь вікно: то визирали зпоза колюни, то ховалися поза ними на превелику радість хлопчика та Ганусі.

Перед брамою стояло кілька жінок, і я подумала, що певно так як вчора у цьому самому місці, говорять про листи від воєнків та мясо якого забракло у різника. Дитина схопила мене за руку та замовкнвши знечевя йшла дивно збентежена біля мене. Ми минули жінок, і з готовою усмішкою привітання звернула лице до вікон.

Це, що побачила там у одному менті відкинуло мене взад і я розглядалася докруги немов похопившись знечевя на цьому, що заблукали. З місця, яке так добре знала, дивилися на мене два чорні, закопчені отвори без шиб та з вирваними вітринами. Крізь них визирало нутро хати: пусте, як лушпина з горіха, з поморщеного, чорною стелею, порозбиваними цеглами та осмаленими стінами, що повідувалися наче міхурі на попечений шкурі.

З прупи відділилася жінка і підійшла до мене.

"Пожежа!" — говорила. "Пів години — і ось, це все, що остало з мешкання". Простягнула руку, і аж тоді побачила я на землі під вікном жмух закопчених пружин, що химерними спіралями поприлягали до стіни, наче пнучі рослини. Обсмажене клячя трималося ще де-не-де сталі та гоїдалося на вітрі наче сухе бадилля.

"Мама вийшла до skleпу" — продовжувала жінка. Говорила з наголосом, модуляцією, з продуманими перервами — наче підготовану мову. Розкошувалася моїм збентеженням, або не спішила доповідати кінець.

"Не знати від чого, мабуть від сірників займилися занавіски і миттю станули в огні перекидаючи полум'я на вітрини вікон та решту мешкання. Тому годі було що врятувати. Входові двері зміцнені залізом, а поки їх розбили — було вже запізно. Чоловік — мандрівний сейлсмен, і хто зна, чи за кілька днів досягне його вістка про пожежу. Жінка, виглядає зійшла з ума. Забрали її до шпиталю". Павза.

"А — а хлопчик?" — ледви відісталось з мого горла. Хотілаб заглушити, завернути питання назад, та вже запізно. Жінка має талант драматизування. У відповідь довга — довга мовчанка.

"Згорів" — паде нарешті.

(Продовження на Стороні 6-ій)

БІЛЯ ХАТИ І КУХНІ

СТАРОКРАЄВІ ПРИПИСИ

“Заощаджені значки — це так якби зароблені значки” — писала якась господиня у американському жіночому магазині розказуючи про це, як вона орудує пайками м'яса, що припадають на її родину.

Воно й правда, а головне тоді, коли у місце м'ясної страви ми зробимо щось таксамо поживного та смачного як м'ясо. Українська кухня знає багато страв, які незвичайно пригожі на час скутих засобів м'яса. Вони вправді забирають дещо більше часу щоб їх прилагодити, як “стейк”, чи “чапси”, але й цих останніх не часто вживаємо сьогодні у нашій кухні, а доступні роди м'яса всеодно такі, що з ними треба більше заходитися.

У цьому числі даємо вживаний часто на Зах. Україні теж і мійськими господинями припис на два роди вареників.

ВАРЕНИКИ З ГРЕЧАНОЇ МУКИ

Пів фунта фармерського сира,

1 жовток,

Пів фунта гречаної муки

Пів фунта пшеничної муки,

Товщ, сметана, сіль.

Розтерти сир у мисці з жовтком та сіллю. Гречану муку замісити окропом, досипати пшеничної муки й добре все вимісити. Розтяти тісто досить грубо і викроювати кружки. Накладати сир і зліплювати краї вареника так щоб сир між них не дістався, бо інакше вареник розвариться. Вареники кинути на окріп і заварити. Відціджені швидко злити зимною водою та полати гарячим товщом. Можна переховати до другої днини у холодильні, в накрійтій посудині, щоб не висихали, а подаючи присмажити з обох сторін на товщі. Смачні зі сметаною.

ВАРЕНИКИ З КВАШЕНОЮ КАПУСТОЮ

2 фунти квашеної капусти,

2 унції товщу,

2 унції цибулі,

1 яйце,

1 фунт муки, товщ, сіль, перць.

Сполокати капусту, як заквасна, і зварити в дрібці води на сильному вогні, під покришкою. Покраяти дрібно цибулю і присмажити на товщі. Капусту добре віддусити у шматниці і змолоти на машині. Вимішати з цибулею, присмажити, додати соли і перцю. Зладити тісто, розтяти досить грубо і накладати начинку. Кинути на посолену воду і заварити. Подати политі маслом.

ВКАЗІВКИ ПРИ ПЕЧЕННІ КЕЙКІВ

Зима, це пора більш оживленого товариського життя в дома, чи громадських осередках. Вдале, добре спечене солодке тісто, кей, торт чи як інше його звемо, з чаєм або кавою — це підстава збірної гостини, без яких годі собі її навіть уявити. Тому теж смачний кейк — це гордощі господині, тим більші, якщо зготувала вона його своїми руками. Одною з найбільших тайн успішного печення є свіжі та у добрім гатунку складники як яйця, товщ і т. п. Попри це точне мірвання та варення складників, правильне змішування і добра піч.

Старі яйця та товщ все пошкодять смакові і виглядові кейка — хоч не знати як печаливо ми його виробилиб. Порошок до печення, чи соди, тратить силу по двох-трох місяцях, хиба що держимо їх у дуже щільно замкненій коробці.

До мірвання складників вживаймо мірки з поділкою окремо купленої для цієї цілі у склепі, а не цего чи тамтого чорнятка, що під рукою. Ложку, чи ложечку міраймо плоско, а не “з чубком”, хиба що припис виразно про це говорить.

Масло чи інший товщ треба терти так довго аж буде виглядати як вбита сметанка. Тоді додаваймо цукру по трохи, втираючи цілий час, поки тісто стане легке та гладке. Вбиваймо яйця по одному, а якщо припис каже насамперед вбити їх окремо — не вливаймо всего на раз, лиш по трохи, вбиваючи усе разом ще раз.

Дуже важне є теж мішання зі собою сухих і мокрих складників а це: муки, порошок, коріння і т. п. — з втертими яйцями, меда, сиропом і т. п. Насамперед мішаємо зі собою усі сухі складники, про які згадує припис, і аж після цього додаємо їх по одній третій до плину: Не мішати надто довго, бо це стає причиною, що тісто виходить з надто великими дірками. От стільки лиш, щоб сухі складники замочилися, а на час — не довше двох мінут.

Коли припис не говорить нічого про це, як великого значіння вживати до печення, — користуймося, як вказівкою таким правом: коли припис на одну склянку муки — треба кейк печи у осми-інчовому, округлому начинні, та на півтора слянки муки — берім дев'ять-інчове начиння. Обчисливши після цієї вказівки кожного разу. Господиня може бути певною, що тісто у печі не виросте поза береги начиння. ц

Ніякий чоловік не є аж так добрий, щоб міг володіти над другими, без цьогож згоди.

ВСІМ ЧЛЕНКАМ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
БАЖАЮ ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ. ХАЙ БОГ БЛАГОСЛОВИТЬ ВАС
І ВАШІ РОДИНИ.

ОЛЕНА ЛОТОЦЬКА

ПАЙКУВАННЯ

Щоб давати собі як слід раду з пайковими книжечками — треба перш за все держати їх в ладі, усі разом, найкраще в окремі окладинці, яку для цієї цілі продається по склепах. Після проголошення у часопісі яких значків у даному часі вільно нам уживати — назначім собі це у книжочці олівцем, протягаючи чертку і пишучи дату біля цих “пойнтів”, позаякі не можна нам перед якимось днем вийти. Як напр. до 29 січня можна вживати брунатних значків Пі, Сі, Ті — зазначім собі це на сторінці з цимі буквами протягаючи за ними олівцем видну чертку і пишучи “до 29 січня”. Воно влещить нам в значній мірі перегляд, скільки пойнтів ми вже вичерпали, а скільки ще остало, і не треба буде кожного разу питати склепаря про це, чи листкувати газету за вказівками.

Консервовані харчі

На такі харчі, що переховуються в бляшанках, а саме: горюдина, зупи, овочі й овочеві соки, повила, смажені овочі, мармоляди, конфітури, сушені овочі, заморожені сливки, родзинки — на це все треба вживати пайкових значків зеленої краски, Ді, Е, Еф, до 20 січня 1944 р. Ці значки найде-те в пайковій книжечці ч. 4.

М'ясива і товщі

Тут треба зарахувати теж масло, сир, рибу в бляшанках, кондензоване й випаруване молоко. Для таких харчів треба вживати значків пайкової книжечки ч. 3. Пайковий значок Пі (Р) починає набирати сили з днем 26 грудня, Сі (С) з днем 2 січня 1944, а Ті (Т) з днем 9 січня. І всі вони важні до 29 січня. Коли хто з консументів принесе до крамниці кухонні товщі, дістане по 4 центи за фунт, а крім цього ще 4 брунатні точки („пойти”).

Цукор

Значок ч. 29 з пайкової книжечки ч. 4. має значіння для закупна 5 фунтів цукру до 15 січня.

Значок 18 з книжечки пайкової ч. 1 і „Літаковий” значок ч. 1 з книжечки ч. 3 є на все важні для закупна одної пари взуття.

Земний олій на топливо

Купони „ліріод 1” і „ліріод

2” на огрівальний сезон 1943—1944, мають значіння 10 гальонів за кожен. Значок „ліріод 1” вигасає на 3 січня, а значок „ліріод 2” вигасає на 7 лютого.

Газоліна

Всі купони А важні до закупна 3 гальонів олію. Купон 8 в книжечці А вигасає з днем 8 лютого 1944 р. Тепер видають книжечки Бі ту (В-2) з купонами на милі по 5 гальонів. Це не є збільшення пайку! Бі, Сі, (В, С) і В-1 та С-1 купони важні до закупна 2 гальонів. Купони ТТ важні на 5 гальонів.

Українська співачка Ольга Лепкова улаштує власний концерт в Нью Йорку, дня 16 січня, 1944, в салі Таймс Голл, 240 Вест 44-та вулиця. Подобиці концерту в оголошеннях.

★

Йде в білий двір бабуня
Кіньми тоїж масти
Научати кужіль класти,
Тонко нитку прясти.

Гриви коней — сніжні руна,
А дзвінки — крижані,
А з відлетом, мов пірчани,
Пухом биті сани.

Як почне своє навчання
Бабця на покутті,
Як чесати льону кужіль
Гребнем дрібно-кутим.

Як вставати зпоза-рання,
Гаптувать на п'ямьцях,
Як спекти, не спікши пальця,
Хліб, ще й без закальця.

Оксана Лятуринська.

ЛЕДВИ ПІВ ГОДИНИ

(Продовження зі Сторони 5-ої)
Мені здавалося, що лечу в безодню. Хватилася за придорожне дерево та розсунула на шиї шаль, що давив мій віддих. Чорні вітрини вікон гляділи на мене наче трупяча чашка пустими очодоланами і я примкнула з жаху очі...

“Не цілих трийцять мінут і...” — та я вже не чула решти. Стиснувши руку дитини бігла перед себе немов тікаючи від вогня, що ймався моєї одежі.

ПРИ ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ

ВОНСАКЕТ, Р. АИ.

Товариство імені Ольги Кобилянської, відділ 29 С. У. А. у Вонсакет, Р. Ай., відбув річні збори в парохіяльній салі при Черис ев.

На цих зборах було багато важних справ до полагождення, а до того ще обіжник з Централі С.У.А. дав чимало точок до дискусії. Видно було при кожній дискутованій точці, що членки розважували якби то зробити, щоб з того вийшла користь для товариств для організації загалом.

Купування Воєнних Бондів чи дар крови, праця в червоному Хресті при бондах і шитті, все те причиняється для скорої побіди Америки над її ворогами, а тим самим помагаємо своїм дітям, що боряться за ту побіду. Тому активна підтримка цих акцій є для нас усіх великої ваги. Коли робимо це зорганізовано через відділи С.У.А., то тим ще даємо кредит нашій організації.

Потім взяли під обрану справу другого Українського Конгресу, що буде у Філадельфії 22 і 23 січня. Перш усього членки вибрали п. Розалію Вецаль як делегатку на цей Конгрес і ухвалили на ту ціль 25.00. Товариство також покриє кошта подорожі делегатки.

Коли прийшла на чергу точка самостійної преси, то всі членки дуже зраділи, що хоч може дехто думати, що це важкий час для видавання часопису, то мрія Союзнок стає ділом. До того безпечно причинився пан Василь Пуйда, своїм княжим даром 600.00 дол., бо додав нам членкам відваги й довіря. За те ми Союзанки будемо завжди вдячні п. Пуйді.

Тепер черга на нас жінок зорганізованих в Союзі Українок Америки. Ми маємо подбати, працювати й жертвувати на пресовий фонд С.У.А. самі маємо передплачувати „Наше Життя” ще й других заохочувати.

Ми посподині знаємо, що за добрих часів треба відложити завжди на т. зв. „чорну годину. Отже і в цій організації, де ми самі господарюємо, ми повинні в теперішні добрі часи намятати, що треба ще щось „зашпарувати”, щоб були покладні проші в пресовім фонді С.У.А. Отже висилаймо не тільки те, що мусимо але ще й те що хочемо дати, показім, що віримо в потребу й користь своєї власної газети.

Щоб доказати добру волю

ділом, наше Товариство ухвалило вислати других 25.00 за 1943 рік, зібрано 13 передплатниць, а крім того деякі жінки зложили ще жертву 4.50 на пресовий фонд С.У.А.

Вітаємо довгождану самостійну газету Наше Життя, й бажаємо, щоб з місячника скоро стала тижневиком.

Розалія Вецаль,
голова 29 відд.

ДЕТРОИТ, МШ.

Відділ 16 С.У.А.

Річні збори 16 відділу С.У.А. в Детроїті відбулися в неділю 19 грудня, 1943, в локалі Урк. Мішіген Ліги при участі поважного числа членок.

Вже від початку зборів можна було бачити заінтересування членок, та по перечитанні обіжника, який був надзвичайно цікавий та конструктивний, може перший такий обіжник від довгих років, були дискусії над його змістом. Перше місце як можна було сподіватись заняла преса С.У.А. котра з Новим Роком значне виходити. Членки забирали голос і всі як одна були того переконання, що преса конечно потрібна. Всі рішили дати повну підтримку нашій пресі та велике призначення тим, що докладають всіх сил щоб наша преса ввійшла в життя. Рішено дати 10 долярів на пресовий фонд, як рівнож оподаткувати відділ 2 дол місячно або більше. Майже всі присутні взяли передплату на рік, та заявили що будуть старатись поширять наш часопис як найбільше.

Часопис в теперішню пору сегойби лік на зболілі рани, для того членки С.У.А. даймо йому всяку можливу підтримку. Може не один відділ бувби краще розвивався якби була якась звязь з другими відділами. Та часопис уможливить багато і віримо що буде тим живчиком та цілющою водою якої наше жіноцтво так прагне. Бо давно вже замовкла наша преса. Довго кидаємось тут і там з дописами про розвій та життя С.У.А. Та другі часописи або зівсім не помістять або так скорочено що допис тратить на вартості.

Віримо що в нашому часописі можемо ділитись та обмінюватись гадками як теж засягати вказівок та всяких порад для нашого кращого розвою.

Для того бажаємо всього найкращого, тим що стараються о наш самостійний часопис. Дай Боже щоб в коротці часопис наш зріс і щоб знаходився в кожній українській хаті. Головна Управа С.У.А. заслугує

на велике признання за те що рішилась на так великий крок видання газети. Ми Союзанки радіймо цьому та даймо їм нашу щирю підтримку.

Дальші справи зборів були: Конгрес Українців, Допомога українським жертвам війни як і тутешній Червоний Хрест, Вор Чест, Ю.С.О. і т. д.

Рішено щоб спільно з відділами 23 і 37 дати Свят Вечір на пресу, як теж кооперувати з ними та уряджувати просвітні сходи і т. д. Бо тепер нам треба якнайбільшої звязи.

Рішено надальше працювати з Філією С.У.А., та Федерацією Українців Стейту Мішіген.

Зі згляду на теперішні обставини відділ 16 не уряджував жадних великих імпрез, однак святковано день уродин Президента Розевелта, а частину доходу вислано на жертви параліжу.

Рівнож уряджувано просвітні сходи та товариські вечірки, бінго забави в яких загального приходу було поверх \$350.00. З того призначено \$148.15 на допомогу укр. жертвам війни що цілком осібно відложено в банку. Дано фінансову підтримку на Народний Дім, Дім, Рідну Школу місцеву й культурні та гуманні установи. Святковано День Матері з відд. 23 і 37, з чого було чистого доходу 100 дол., і розділено: 50 дол. на Народний Дім, 10 дол. на місцеву школу, 15 дол. на Сиротинець у Філадельфії. Решта задержано на допомогу укр. жертвам війни. Рівнож з ними уряджувано бінго забави на Червоний Хрест, Вор Чест та Ю.С.О.

До уряду 16 відділу С.У.А. увійшли на 1944 рік: Марія Сена голова; Катерина Бурик, заст.; Анастасія Королишин, писарка; Анна Тимочко, заст.; Розалія Григорко, касієрка; Мальвіна Стружовська, заст. Контроля: Катерина Ігнатюк, Текля Свідан і Анна Замкович.

Зі згляду на се що час був пізний а декотрі членки мусили йти до праці, деякі справи оставились до наступних зборів.

На лежить ся подякувати членкам, за те що не відказувались а радо приймали уряд на який їх покликано, що є доказом згоди, едности та охоти до праці.

Бажаємо всім членкам С.У.А. Веселих і Щасливих Свят. А нашій пресі багато передплатниць і доброго успіху, всім нам взагалі черствого здоровля і витревалости.

Членка відділу 16.

ЖЕРТВУЙТЕ НА ПРЕСУ

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Річні Збори Дочок України відділ 42 С.У.А.

В неділю 5 грудня відбулися річні збори Дочок України 42 відділу С. У. Америки. На цих зборах вирішено цілий ряд важних справ як наприклад дар на Вор Чест, висилка двох делегаток на Конгрес, що має відбутися в січні в місті Філадельфії, та багато інших. Опісля слідували звіти з діяльності урядничок, а пізніше вибір нового уряду.

Вибрано на рік 1944 виділ у такому складі: П-ні Лотоцька, голова; п-ні Панамаренко, заст.; п-ні М. Григорєць, секретарка; п-ні Терлецька, заст.; п-ні Т. Мицак, касієрка; п-ні А. Мицишин, заст. Контроля: п-ні Пашук, п-ні М. Демяник і п-ні М. Ганусей. Господинею на цей рік є п-ні Ярош. Наглядачки хорих: п-ні Волянська і п-ні Чаплинська. Полагодивши ці всі справи присутні перейшли до салі Сестер Василіянок на спільний обід. До столів засіло около сотка жінок, мов одна спільна велика родина. По смачній вечері пані Лотоцька покликувала декотрих жінок до слова. Жінки з великим одушевленням висказували своє родинне почуття та вдоволення з такої спільної та щирої праці в організації. При кінці А. Б. завізвала жінок щоби з цього приводу зложили свої хочби найменші жертви.

Членки відгукнулися охотно на цей заклик і зложили 42 дол. з центами. Сестрам доручено 32 дол. а 10 дол. віддано на жіночу пресу. По закінченні всіх промов, заспівали новому урядови многолітствіє, потім Ще не вмерла і Гимн С. У. Після цього наші молоді жінки і дівчата, що належать також до Драматичного Кружка заспівали ще кілька веселих пісень.

Тут треба ще зазначити, що наш відділ переводив у себе збірки на різні народні церковні чи інші цілі, а бондів закупив до цього часу на 800 долярів і чимало готівки в касі. На це все майно, наші членки та уряднички все були готові дати свою працю на уладження ріжних підприємств, а майже на кожних зборах приходять та записуються нові членки, головно з молодіших жінок та дівчат, що є запорукою, що праця буде розвиватися на будуче..

Та ми горді з такою діяльністю у нашім відділі, і дякуємо Господу Богу за Його дар взаємної любови та

(Продовження на Стороні 8-ій)

ПРИ ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ

(Продовження з 7-ої сторони)

спільної і щирої праці для своєї організації. У нашій відділі дає нам всім гарний примірник голова п. Лотоцька. Вона своєю щирою працею у відділі здобула собі симпатію, та любов всіх членок.

А. Б.

КЛІВЛЕНД, ОГАЙО.

Заходами 14 відділу СУА в Клівленді, відбулося Пущення 27 листопада, з великим успіхом.

Наш відділ льокується в Народному Домі, у східній частині міста, догідне місце для нас членок і здавалося, що праця повинна іти дуже добре. Та так не було. Відділ майже заснув на якийсь час, бо знайшлися одиниці, що не дбали о добро організації, а навпаки старались розбити.

Та на їх великий жаль, добра воля членок, що гордяться своєю приналежністю до першої української жіночої організації перемогла всі лихі заміри.

Після довшої неактивності, відділ рішив уладити Пущення, яке було дуже удачне. Було багато своїх і чужих гостей, а хоч не було ніякої окремої збірки, то чистого приходу остало 124.60. Ці гроші розділено: Пресовий Фонд С.-У. А. 25.00; Народний Дім, 25.00; Шпиталь Інвалідів у Клівленд, 25.00; Вища Школа в Стемфорд, 10.00; Амбуланс Червоного Хреста 10.00 церква св. Петра і Павла, 5.00; решта остала в товариській касі.

Приготуванням забави й смачної вечері зайнялись пані: Марія Кревфт; Марія Кравчишин Марія Чорній, голова 14 відділу, яка зложила щирі слова подяки всім прийвним за чисельну участь. Їм належить велика подяка за труд і успіх пущення.

Привіт складаю для „Нашого Життя” Вітаю тебе як малу дитину й бажаю щоб коло тебе ми всі згорнулися в велику родину. Наше Життя почалося в щасливу годину, його приймуть з ширим серцем у кожну хату. Бажаю, щоб довго, довго жило і скоро щодня до нас приходило.

Марія Білецька.

Відділ 21 в Брукліні уладив дня 12 грудня в Народнім Домі „Андріївські Вечерниці”, які приготували для сцени голова відділу п. Анна Бодак. Свято відбулося при виповненій по берегах сали, з великим моральним та матеріальним успіхом. Артисти грали добре, настрій у всіх був веселий а старокравці андріївські звичаї припали до вподоби навіть тим, що ба-

чили їх цього вечора у перше в життю. На перерві промовляли до гостей голова п. Бодак, організаторка СУА К. Олесницька та пан Павчак. Вечернізи покінчилися гостиною при буфеті де наші господині приготували смачні голубці та вареники.

Відділ 3 СУА Жіноча Поміч відіграв дня 5 грудня „Натадку Полтавку” в церковній галі при гр. кат. церкві св. Юрія. Режисерувала п. Красновська.

ВІСТІ З ЦЕНТРАЛІ СУА

(Продовження зі сторони 3)

від години 2 пополудні. Гостям завжди раді.

Будемо особливо раді гостям що прийдуть на Конгресовий Зїзд 22 і 23 січня. А вже певно не буде ні одної делегатки Союзянки щоб не відвідала своєї Централі.

Відзнака СУА

Майже кожна людина в Америці, носить тепер якусь відзнаку що є з неї особливо горда.

Кожна Союзянка повинна носити відзнаку своєї організації, бо це її найбільша гордість й прикраса. Гарна срібна мала шпильочка в жовто-синіх колірах з тризубом і написом СУА.

Замовлення враз з 1 дол. треба висилати до Централі СУА.

10-літній Ювілей

Відділ 5 СУА в Детройті, обходив 5 грудня 1943 свій 10-літній ювілей. Бажаємо всього добра для уряду й членок 5 відділу. Хай Бог допоможе цей ювілейний рік зробити найкращим з усіх років дотепер. Щастя Боже!

Відділ 44 СУА в Бостоні пригтовляється до святкування 10-літнього ювілею. Бажаємо найкращих успіхів.

Передплати „Нашого Життя”

Всі знаємо що передплати це життя для газети. Пригадуємо й просимо висилати передплати (1.50 дол. річно) до Централі СУА. Замовляйте їх якнайскорше, щоб ви мали усі числа з цілого року. Певно схочете їх собі складати щоб час до часу переглянути.

До дня 27 грудня, 1943 передплати принесли:

Від. 5 СУА Детройт, Міш. 18	Від. 41 СУА Філадельфія 19
Від. 6 СУА Рочестер, Н.Й. 1	Від. 42 СУА -иладельфія 38
Від. 14 СУА Клівленд, О. 7	Від. 43 СУА Вайтстон, Н. Й. 8
Від. 16 СУА Детройт, Міш. 12	Від. 46 СУА Філадельфія 15
Від. 26 СУА Детройт, Міш. 20	Від. 48 СУА Філадельфія 14
Від. 29 СУА Вунсакет, Р.А. 13	

Централа одержала від відділів СУА

На пресовий фонд „Нашого Життя”

Від. 5 Детройт \$25 за 1942	Від. 42 Філадельфія 25 за 1942
Від. 14 Клівленд 25 за 1942	Від. 42 Філадельфія 10 збірка
Від. 16 Детройт 12 за 1942	Від. 46 Філадельфія 25 за 1942
Від. 21 Бруклін 25 за 1942	Від. 48 Філадельфія 25 за 1942
Від. 26 Детройт 25 за 1943	Від. 48 Філадельфія 19 збірка
Від. 29 Вунсакет 25 за 1943	Від. 52 (мол.) Філа. 10
Від. 30 Клівленд 10 за 1943	Філія СУА Детройт 50
Від. 33 Кліфтон Гайте 5 за 1943	Окружна Рада СУА Філадельфія 50 дол.
Від. 37 Детройт 5 за 1943	Окружна Рада СУА Нью Йорк 25 дол.
Від. 41 Філадельфія 25 за 1942	
Від. 42 Філадельфія 100 за 1943	

Річна вкладка

Відділ 33 Кліфтон Гайте 10 за 1943	
6 Рочестер, Н. Й. \$10 за 1944	28 Ньюарк, Н. Дж. 10 за 1943
33 Кліфтон Гайте 10 за 1942	46 Філадельфія 10 за 1943

Ювілейну книжку замовили:

Відділ 5 Детройт; від. 29 Вунсакет; від. 30 Клівленд.

Централа СУА.

ПРИВІТ НОВІЙ ГАЗЕТІ

З приходом Нового Року й деяким розясненням на воєнному овиді, починаємо скріплення важної народної установи, а всім нам членкам дорогої будови, Союзу Українок Америки, це скріплення маємо дати новою подвоєною силою, бо праці треба буде багато.

Ми думали, що СУА вже стоїть так сильно на ногах, що ніщо не може загрозити його існуванню, чи розвиткові. Та трохи ми перечеислились.

Як кожна будова хоч з силь-

ним фундаментом потребує безнастанного дбання, щоб держалась цілістю й виглядом, та служила призначеній цілі, так і СУА вимагає постійного догляду й опіки, щоб міг розвиватись та відповісти цілям для яких поставлений.

Цілей у нас багато, ми знаємо що СУА обіймає всі ділянки громадської праці української жінки, але одною з найважливіших під теперішню пору є підтримка воєнних змагань Америки. СУА повинен брати повну участь у кожній кампанії яка є на часі. Певно, що це можна виконати тільки при здоровому стані, внутрішньому скріпленні організації.

Останніх кілька років лихо відбулось на житі й суцільності нашої організації. Прийшов застій, а то й зворот взад. Тому треба нам шукати способів повернути до давньої діяльності організацію, яка вже тільки добра зробила і ще може зробити тепер і після війни.

Щоб досягнути це, перш усього треба нам налагодити тісну зв'яз між поодинакими клітинами нашого тіла і головним нервним осередком його мозком.

До цього має послужити нам самостійна газета. Вона має бути головним лучником між відділами й Централєю, вона має заговорити до серця й душі кожної членки, в ній, як в дзеркалі має відбиватися праця відділів з їх успіхами й недостатками а для Централі бути орієнтацією в її праці.

Вправді це вже у нас третя спроба з газетою та це не є ніякий доказ що цей раз вона не вдержиться. Не робити нічого значить перестати вірити що Українки є творчий чинник народу. Добра господиня хоче спекти добрий хліб, а коли їй не вдасться перший раз, то вона пробує другий, третій, але не оставляє родини без хліба.

Тому я, як одна з тих, що піддержують змагання до поступу і освіти, та високо держать прапор СУА, щиро вітаю появу нової газети „Наше Життя” та бажаю зросту і поширення її між громадянством. Нехай сповнить свою місію і причиниться до скріплення СУА і сповнення його завдань тепер і в майбутності.

Олена Штогрин,
місто голова СУА.

ШИРИ ЖЕЛАНИЯ

складають

АНТИ І ОЛЬГА ФОСТИК

Shelbourne St. & Wyoming Ave.
PHILADELPHIA, PA.

Ширіть „НАШЕ ЖИТТЯ”

WOLOSCHUK FURS
Est. 1905

FOUNDED UPON EXPERIENCE, FASHION, CONFIDENCE AND VALUE

As we are wholesale Fur manufacturers, we are in a position to give you outstanding values in Fur Coats, Jack ets and Scarfs. You can choose from a large and varied stock of every type of fur, for every occasion, or you can

select your own skins and we will make up the garment you want to your individual measurements, and to best suit your personality. Your inspection is invited. Come in and convince yourself.

Woloschuk & Son

343 Seventh Ave. Manufacturing Furriers New York City

OPEN DAILY TILL 7 P. M. — TUESDAYS AND THURSDAYS TILL 9 P. M.

BEST WISHES

FROM

"JUNIOR LEAGUE"

Branch 51 of U. N. Y. L. of America in Philadelphia

ХАЙ "НАШЕ ЖИТТЯ"

стане дзеркалом нашого життя дома і в громаді
**ЩИРІ ПОБАЖАННЯ ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ
І НОВОГО РОКУ**

всім членкам Союзу Українок Америки

СТЕФА АБРАГАНОВСЬКА

ЩИРИЙ ПРИВІТ НОВІЙ ГАЗЕТІ

ТА БАЖАННЯ ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО
РОКУ СВОІМ ЧЛЕНКАМ І ВСІМ СОЮЗЯНКАМ

Т-ВО У. А. ГОРОЖАНСЬК ВІДДІЛ 41 СУА

ОЛЕНА ШТОГРИН, голова

ТЕСІ КОСТИК, секретарка — АНГЕЛА РИЙ, скарбничка

З нагоди видання самостійного часопису Союзу Українок
"НАШЕ ЖИТТЯ"

засилаємо

**СЕРДЕЧНИЙ ПРИВІТ І ПОБАЖАННЯ
ЯКНАЙКРАЩИХ УСПІХІВ
ВІДДІЛ 5 СУА В ПОРТ ДЕТРОЙТІ**

НАЙСЕРДЕЧНИШІ БАЖАННЯ ВЕСЕЛИХ СВЯТ

**І
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ**

для всіх членок

ДОЧОК УКРАЇНИ, 42 ВІДДІЛУ СУА У ФІЛАДЕЛФІЇ

За уряд:

ОЛЕНА ЛОТОЦЬКА, голова

МАРІЯ ГРИГОРЕЦЬ, писарка — ТЕКЛЯ МИЦАК, скарбничка

НАЙСЕРДЕЧНИШІ ПОБАЖАННЯ УСПІХУ

НАЙ "НАШЕ ЖИТТЯ"

стане милим гостем в домі кожної української жінки

ДОЧКИ УКРАЇНИ, 42 ВІДДІЛ СУА,

у Філадельфії, Па.

ЩИРІ ПОБАЖАННЯ

найкращого успіху для

НОВОЇ ПРЕСИ

від

ТОВАРИСТВА ОЛЬГИ БАСАРАБОВОЇ

ВІДДІЛ 46, С. У. А.

COMPLIMENTS FROM

BRIGHT SPOT CAFE

MR. and MRS. WASYL RIJ

2200 East Cumberland Street REGent 9959 Philadelphia, Pa.

COMPLIMENTS FROM

MR. & MRS. STEPHEN WISNER

HOLIDAY GREETINGS

MR. & MRS. PETER PROTASIEWICZ

1002 North 2nd Street Philadelphia, Pa.

ЩИРІ ЖЕЛАННЯ

З НАГОДИ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
же ла е

ОМЕЛЯН КУЛЬЧИЦЬКИЙ З РОДИНОЮ

УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА В НАЙСТАВН

ба жа е

СВОЇМ ЧЛЕНКАМ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

ТОВАРИСТВО ІМЕНІ ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ

48 відділ Союзу Українок Америки, у Філадельфії

ба жа е

СВОЇМ ЧЛЕНКАМ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

ЩИРИЙ ПРИВІТ ВІД

43 ВІДДІЛУ СУА З ВАЙТСТОВН, Н. Й.

МАРІЯ БРИНЬ, голова

АНАСТАЗІЯ ДЕРЕБЕВЛЯНА, секр. — АНАСТАЗІЯ БАРАН, кас.

УКРАЇНСЬКІ РАДІОПРО-
ГРАМИ

Нью Йорк: неділя 8-9 рано проф. М. Чубатий WBUN; неділя 9-10 рано П. Задорецький WBNX; субота 4-4:30 поп. М. Сурмач WBNX; субота 10:30-11 веч. Р. Сліпий WBNX.

В четвер 6 січня, 1944 на Святий Вечір, на радіо-годині професора М. Чубатого в Нью Йорку буде надана о год. 9:30 веч. різдвяна програма.

Філадельфія: понеділок і п'ятниця 9-9:30 веч. М: Ганусей WCAМ; субота 5-6 веч. А. Свістун WPEW.

Дітройт: що вечора, крім суботи, о год. 8:30, веч. а в неділю о год. 3 попол. Н: Шустакевич WJLB.

До власників українських радіо-годин! "Наше Життя" буде поміщувати постійно програму наших радіо-годин, і тому звертається до їх власників з проханням подавати окремі звідомлення що їх хотілиб наперед проголосити у нашому журналі, як напр. святі точні програми, участь артистів і т. п. Прохаємо власників цих програм, яких не з нашої вини ми не вмістили у цьому числі, подати нам час, місце та назву стації, з якої надаються їх програми. Звертаємося до усіх з проханням попірати "Наше Життя" та зєднувати йому передплатників та читачів між цими, що слухають на-

ших радіових програм. Жінка — це найпильніший слухач радія. Віддаємося їй за це розголушуючи її журнал!

МИХАЙЛО Ф. НАСЕВИЧ

Перший Український
ПОГРЕБНИК
на Філадельфію й околицюMICHAEL F. NASEVICH
N.E. Cor. Franklin & Brown
PHILADELPHIA, PA.

Tel. MARket 1320

Обслуга в день і ночі

MICHAEL OARMOPRAY

Real Estate - Insurance

NOTARY PUBLIC

Telephone, MARket 3151

809 North Franklin Street
PHILADELPHIA, PA.MR. & MRS.
MIKE SYWULAK
CAFEBeer - Wine - Liquors
HOT PLATTERS301 West Berks Street
PHILADELPHIA, PA.

REGent 8370

ОКРУЖНА РАДА СУА В ФІЛАДЕЛФІЇ

сердечно вітає появу "НАШЕ ЖИТТЯ" Хай стане вона джерелом з якогоб черпали наші відділи оживляючий корм, хай скрипить СУА та добуде йому прихильність у всіх кругах нашого громадянства

ОЛЕНА ШТОПРИН, голова

АННА СИВУЛЯК, секр. — МАРІЯ ГОРОХІВСЬКА, скарбничка

НАЙСЕРДЕЧНІ ПОБАЖАННЯ ВЕСЕЛИХ СВЯТ
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

всім приятелям і знайомим, а для "Нашого Життя"

НАЙКРАЩОГО УСПІХУ передає

ПАВЛИНА ПАНАМАРЕНКО

З великою радістю стрічаємо так довго очиданий самостійний часопис "Наше Життя" Хай стане він провідною зорею, та теплотою сонця огріє й заохотить до активної праці членок СУА: й усе українське жіноцтво.

З ЩИРИМ ПРИВІТОМ

ЗА УРЯД 26 ВІДДІЛУ СУА В ДЕТРОЙТІ

МАРІЯ ПРОКОПОВИЧ, голова

КАТЕРИНА ХОМЯК, секретарка